

עַת מִלְחָמָה

הרב דוד ג'יאמי

גליון 16 | י' סיוון התשפ"ה | פרשת בהעלותך

שיחות מתוך קו השיעורים

לשמיעת השיעור היומי התקשרו ל 02-3011196 שלוחה 9

זה לזה, ושל התחזקות האכפתיות של החרדים למדינה.

כעת אנו חוזרים אחורה למה שנקרא 'שישי באוקטובר', כלומר ערב שמחת תורה. התהליכים החיוביים של ההתקרבות נבלמים ונסוגים. למה חוזרים אחורה? מה גורם לכך? כי נותנים יד למזימה שרוצה להפיל את הממשלה. לא מעניין אותה אם החרדים יתגייסו, לא יתגייסו, מעניין אותם לכופף ציבור או לעשות מחלוקת, או בראש ובראשונה להפיל את הממשלה.

אז מה אני יכול לעשות? אני לא פוליטיקאי, אין לי השפעה בכנסת, מה אני יכול לעשות?

קודם כל אל תיתן יד לקנאה, שנאה ותחרות. אל תיתן יד, תלמד זכות. אל תיתן יד למחלוקות סתם. אל תרבה את הרפש והתיעוב שמתחיל לעלות בחזרה במדינה שלנו שעומדת על חייה ועל מלחמת הקיום שלה. אל תחזור אחורה, תשתחרר מהקונספציה. יש פה עם שלם שעומד על רגליו, שמנסה לעמוד על קיומו. אין מקום לכפיה ומחלוקת. מפעולות כאלו לא יוצא כלום. צריך להבין שאנחנו צריכים את כל הכוחות שיש בעם ישראל. תחבר את כל הכוחות. יש מקום לדון ולהתווכח: החרדים צריכים להתגייס או לא צריכים, צריך לגייס גם את בחורי הישיבות או לא צריך. אבל בלי להיכנס לטענות, הדיון הזה צריך להתנהל לא דרך התקשורת, כי אז זה מוציא מכל אחד רק את הדברים הרעים שלו.

לכן הלאה מפה המחלוקת! משלבים ידיים ועובדים ביחד, כך צריך לעבוד. אז אם בפוליטיקה אין לנו השפעה, לפחות בציבוריות, "איש את טובת רעהו תחשבו בלבבכם". וכך השם יפרוש סוכת שלום עלינו ויביא גאולה שלמה במהרה בימינו.

מה תורמים החרדים למדינה?

'אז מה תורמים החרדים למדינת ישראל? לא תורמים שום דבר, הם לא מתגייסים, נופלים על הציבור, בקושי עובדים, נטל על האנשים, לוקחים את הכסף של המדינה, רק לוקחים את הכסף, לא תורמים כלום. אולי באמת יותר טוב למדינת ישראל שהם ילכו לחוץ לארץ כמו שהם מאיימים וזהו גמורנו הכל יהיה מצוין, לא צריך חרדים במדינת ישראל.'

מה ניתן לעשות ביחס לגיוס חרדים?

בשנת תש"ח פירסם מרכז אגודת ישראל בארץ ישראל מודעה בלשון זו: "זיכה אותנו השם ואומות העולם אישרו את זכותנו לעצמאות במדינה משלנו בחלקה של ארץ ישראל. כתוצאה מזה הישוב כולו על כל שכבותיו דרוך להתכוננות רבתי והתגוננות מפני פורעים ומתקיפים. יאמץ השם את ידי מגיני ישראל העומדים במערכה. אנו קוראים אפוא לכל חברינו הגברים מגיל 17 עד 25 להתייצב בלשכות המפקד לשירות העם בהתאם להוראות מוסדות הישוב. על חברינו המתייצבים לבקש לצרף אותם ליחידות דתיות ולסמן דרישה זו בשאלון ובהצהרה. אולם לפי הוראת גדולי התורה אין מקומה של בת ישראל במערכת ההתגוננות שלפי דיני ישראל רק לגברים נועדה. לבת ישראל יש משהו אחר, לכן אנחנו מבקשים לפטור מהצבא את כל הבנות. בת ישראל, עשי חובתך לעמך ולארצך, התפקדי לשירות העם".

שימו לב! מרכז אגודת ישראל בארץ ישראל בזמן קום המדינה קורא לכל הבחורים להתייצב ליחידות דתיות! מסתמא גם אז לא היתה הכוונה לבחורי הישיבות שהיו באמצע ללמוד. גם אז כימינו זה היה זמן מסוכן מאוד ולכן הם התגייסו. אבל מה קרה לחרדים עכשיו? הם אומרים: "אנחנו נברח מהארץ, אנחנו נעזוב את המדינה, אנחנו בשום פנים ואופן לא נתגייס". כולם יודעים שהמצב מסוכן ויש פיקוח נפש ולכן דרושים חיילים, ולמרות זאת הם מודיעים: "אנחנו לא נתייצב בכלל, אף אחד לא ילך, שום חרדי, בין לומד, בין לא לומד, אפילו שהוא לא לומד תורה, אסור לו לדרוך בלשכת הגיוס". מה קרה?

ובכן, הדבר הראשון שקרה הוא פוליטיקה נמוכה של מחלוקת ושל ניסיון לכופף את הציבור הזה בצורה כפייתית. ככה זה לא ילך. גישה כזו רק מציפה ומעלה את השנאה וההתנגדות. שום דבר לא ילך כך בזמן הגאולה שלנו. בגאולה שלנו אנו צריכים לצרף את כל הכוחות.

האם מיישהו חושב שלחרדים לא אכפת מהמדינה? תקרא את המודעה של מרכז אגודת ישראל משנת תש"ח. תראו איזה התנדבויות הם עושים. תראו את נשות החרדים שבאות לעזור לנשים של מתגייסים, כן, יש הרבה נשים חרדיות כאלו. יש ישיבות שלמות שמתפללות על חיילים. מתחילת המלחמה היינו בהתקרבות כל כך גדולה של חלקי עם ישראל

ברצונך להיות שותף בהוצאת העלון ובהפצת תורת הרב באזור מגוריך?

ברצונך להנציח פינה בעלון ליקירך?

לפרטים ישראל 0587076300 או במייל et.milchma.123@gmail.com

העלון לעילוי נשמתם הטהורה של ישראל עמיחי ויצן הי"ד, יוסף יהודה חיראק הי"ד ומעיין רינה בת יעקב ז"ל

שלום ורעות, ולבנות מדינת ישראל שלמה, מלאה, עם תורה ועם כל מה שצריך בעזרת השם יתברך במהרה בימינו.

מה מעכב את החרדים מלהתחבר?

השנה היה משהו מיוחד מאוד ביום הזיכרון. יום הזיכרון של השנה היה טקס יום הזיכרון בבנייני האומה מיועד לציבור החרדי. יושבים שם אנשים עם זקנים לבנים ועם כל התלבושות החרדית וכל מה שאתה רוצה, אולם מלא, אלפי אנשים. טקס יום הזיכרון לציבור החרדי עבור נופלים מהציבור החרדי. ושם דיבר האלוף דוד זיני דברים חוצבי להבות מהרב מאיר מזוז זצ"ל. הרב מאיר מזוז הוא גם אמוץ על הציבור החרדי, הדברים על המסירות נפש של תלמידי רבי עקיבא, ועל שניתנו לקבורה, וכל הדברים האלה. דברים עצומים על התחייה ועל מדינת ישראל, כדאי לכם מאוד לראות את זה.

אתה רואה את האנשים שותים בצמא את דבריו. ככה זה היה השנה - טקס אזכרה לחללי צה"ל של הציבור החרדי. תראה איזה יופי. הדבר הזה לא היה לפני שנה. מה קרה עכשיו? המלחמה מעוררת את כולם. המלחמה מעוררת את כולם להיות חלק מהעם ולהיות שותפים עם העם. גם אותם אנשים הרחוקים, ולהבדיל גם אנשי התורה רוצים להיות שותפים, רוצים להיות חלק, מרגישים שייכות. יש גם נופלים חרדים כמו שאנחנו יודעים, וגם הנה טקס שלם ליום הזיכרון. זה דבר חזק מאוד.

מי עשה את זה? המלחמה. ומי מעכב מהדבר הזה להמשיך ולהתקדם, להמשיך ולחבר את כל החיבורים בעם ישראל, שכולם יבינו שאנחנו חלק מעם אחד גדול, שכולם יבינו שאנחנו בונים את המדינה פה ביחד? מי מעכב? - הכפייה, השנאה, הזלזול. כל מתחיל ב'הלכות של נפש', בהלכות של ציבור ובמיוחד בימינו, יודע שאם אתה כופה בן אדם הוא לא יעשה. לא יקום חרדי אחד שיתגייס בגלל צו של היועמ"ש, לא יהיה אחד נוסף שיתגייס. ולהפך, אולי יש חרדי שהתלבט האם להתגייס, הוא רצה להתגייס ויש לו 'מתכון' טוב בחשמונאים, שם דואגים לו, אבל עכשיו הוא יקבל צו מהיועמ"ש, אז עכשיו הוא לא יתגייס. כי הוא לא יתגייס בגלל שאתה כופה עליו, ובצדק, שהרי אי אפשר לעשות דבר כזה בכפייה, אי אפשר דבר כזה לעשות מתוך זלזול, אי אפשר דבר כזה של התנדבות, של שייכות, לעשות מתוך פוליטיקה קטנה. ולכן גם אם הוא חשב להתגייס, עכשיו הוא לא יתגייס. וגם אם הציבור הזה היה כל כך קרוב ויכול לקחת חלק ולהיות שותפים, כל אחד במה שיכול, עכשיו אנחנו נסוגים אחורה. אנו מקווים שאנחנו לא נסוג אחורה, אבל הדבר הזה מסיג אותנו אחורה. כי בכפייה ובזלזול שום דבר לא ילך.

מתי זה כן ילך? כשעל פי התורה ועל פי הדעה ועל פי החיבה ועל פי השייכות יבינו את הקשר, נבין את השני, נבין את הקשר, נבין את השייכות, אז כולם יוכלו להתגייס. וכי אתה חושב שאין אמת וצדק בחששות של העולם החרדי? אתה חושב שאתה יכול לקחת את העולם החרדי היום ולגייס אותו לצבא כמו שהוא היום והוא יישאר כמו שהוא העולם החרדי? מה אתה רוצה? למחוק אותו? וכי אין צדק בחשש שאנשים שהתגייסו כיום מהעולם החרדי לצבא כמו שהוא היום עם בנות ועם לפעמים כפייה על דברים שכל כך חשוב להם, ועם כל הבעיות שיש, אתה חושב שאתה יכול לקחת את כל הציבור הזה ולגייס אותו ככה כמו שהוא? וכי אין צדק בחששות שלהם? וכי אפשר לזלזל בזה? אז לכן לא זו הדרך אלא רק בחיבורים, בקשר, באהבת ישראל, בשייכות כמו שראינו שהתחיל להתעורר.

ולכן אנחנו חוזרים ואומרים, "איש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם", "איש לרעהו יאמר חזק". כאשר נצטרף כולנו ביחד לעבוד את השם,

אוי ואבוי על מחשבות כאלה. למה אוי ואבוי? קודם כל כי זו לא הגישה. אהבת ישראל ומדינת ישראל ואחדות ישראל וכל הבניין שלנו תלוי בזה שאתה מבין שלשני יש לו מקום כמו שהוא ולא בתנאי שהוא יהיה כמוך, ומה שבונה לנו את המדינה זה שכל חלק יבין שצריך את החלק השני במה שהוא שונה ממנו ולא בתנאי שהוא יהיה כמוך. ולכן, אם אתה רוצה לבנות את מדינת ישראל, אתה צריך להבין מה תורמים החרדים למדינת ישראל. אבל אצל החרדים זה ממש לא קשה, אולי בציבורים אחרים זה קשה, אבל אצל החרדים זה ממש לא קשה. תסתכל מה שהם תורמים למדינה, תסתכל ימין ושמאל. קודם כל תראה איזה ריבוי תורה, עשרות אלפים שלומדים תורה, אולי יותר מעשרות אלפים, עובר את ה-100 אלף שלומדים תורה, תלמודי תורה, מגיל אפס ועד גיל 98 לומדים תורה, שוקדים על התורה ומלאים בתורה.

נו, מה זה שווה? זה לא שווה?! וכי אתה חושב שעם ישראל יכול להתקיים בלי תורה?! תסתכל מה זה, תראה איזה אימפריה של תורה, כמה מאות ישיבות, כמה רבנים בכל מקום, רבני בתי כנסת בכל מקום ומקום, מכל הציבורים של החרדים. רב בית כנסת פה, רב בית כנסת שם, ראשי ישיבות, דיינים בכל מקום. מה זה סתם? אתה חושב שזה לא תורם למדינת ישראל? לא צריך את זה? מי שחושב שאפשר להתקיים בלי תורה, אוי ואבוי.

טוב, יש תורה במקומות אחרים. כן, אבל תסתכל איזה גודל, איזו אימפריה, איך משקמים את עולם התורה בתוך 70 - 60 שנה אחרי השואה האיומה שמחקה את עולם התורה. באו אנשים, וזה מה שהם שמו להם לדגל. מה אפשר לעשות? נכון, יש עוד ציבורים בעם ישראל, אבל אין ציבור ששם לעצמו במדינת ישראל, 'זה הדגל שלי', וזה מה שאני רוצה לעשות'.

לא, הם דואגים לעצמם. אתה חושב שזה לא תרומה למדינת ישראל? אתה חושב שזה רק לעצמם? אתה לא יכול לראות שזה מועיל למדינת ישראל כזה דבר? מועיל למדינה יהודית שיהיה בה כל כך הרבה תורה ותנועות תשובה שקמות, תנועה של הידברות ועוד הרבה הרבה תנועות שקמות. מאיפה זה בא? זה של העולם החרדי. וכל מיני מקומות של התנדבויות, גם אם אתה לא מדבר על תורה, זה כל מיני דברים כאלה ועוד הרבה תנועות של חסד, מכאן ועד להודעה חדשה. עזר מציון וכן הלאה, כל מיני דברים כאלה, המון אנשים. מה זה סתם? אפשר לקחת לבוא ולזלזל בציבור שלם ולהגיד שהוא לא שווה כלום וכולם רק פרוזיטים? ככה זה צורה? ככה עושים לבני לוויה? מה, ארץ ישראל לא שלהם? בסדר, הם לא חושבים כמוך, הם אולי לא בסדר, אתה יש לך ביקורת עליהם, בסדר, לא נכנס עכשיו ללויכות. אבל אתה יכול לבוא ולהגיד שזה כלום ואפשר למחוק אותם מעל המפה?! ולא צריך אותם בכלל?! ובכן, אותו אחד שגיד ככה הוא אולי לא יהיה על המפה, כי כל מי שמדבר ככה, ההיסטוריה אומרת שהוא לא יהיה על המפה. אז תסתכל בעיניים ותאמר קודם כל: 'תודה רבה לציבור שלם', תעריך אותו, אחר כך תבוא ותדבר, 'אני כן אתגייס, לא אתגייס', בסדר, נכון, לא אומר שלא צריך, אבל קודם כל תעריך את זה, תדע מה שהוא תרם למדינת ישראל.

רבתיי, זה לא משהו פרטי זה שהקימו תורה וישיבות ואת כל הרשימה שאמרנו, זה לא משהו פרטי, זה תרומה למדינה. ולכן מה הפלא שאם באים ומזלזלים ומנסים לכפות בבזז את כל הציבור הזה, אתה חושב שהוא לא יעמוד על רגליים אחוריות? אתה חושב שהוא יבוא ויישר קו עם הדבר הזה? להפך, זה רק יקצין את המחלוקת.

לכן בראש ובראשונה לפני שבאים לדון מה עושים, קודם כל תעריך את הציבור, תדע מה שהוא תרם למדינה, ואז יוכלו להיות פה באהבה ואחוה

”
קודם כל
תסתכל בעיניים
ותאמר תודה
רבה על בניין
התורה שהם
בנו לאחר
השואה

לעבוד את מדינתנו, לעבוד את עמנו, "איש על מחנהו ואיש על דגלו", נוכל להתקדם כמו שאכן ראינו בתחילת המלחמה, ולא נחזור אחורה לשישי באוקטובר. 'כולנו לצאת מהקונספציה רבותי!' אנחנו עם אחד, ובכפייה שום דבר לא ילך, אלא בהבנה הדדית ובכבוד הדדי, רק ככה ננצח חזק ונתחזק.

איזה פתק קיבלנו מהשמיים?

יש דבר שנקרא 'פתקא מן שמיא'. מה זה 'פתקא מן שמיא'? 'פתקא מן שמיא' במצב הפשוט שלו זה שיוור פתק מהשמיים. איפה זה קרה? פעם אחת בהיסטוריה, נפל בברכה של 'ברוך שאמר' לחכמי ישראל, נפל פתק מהשמיים בדיוק מה אומרים בברוך שאמר. אבל לפעמים זה לא בדיוק שנופל לך פתק מהשמיים, אלא אתה מקבל אות מהשמיים, פתאום אתה מגלה משהו, יש לך איזה הארה, יש לך איזה פתק שאתה מוצא. 'פתקא מן שמיא' זה רמז מהשמיים, משהו שמתגלה בזמן מסוים, זה אות מהשמיים.

בכל המצב המסובך והמורכב שלנו, שאנחנו צריכים הרבה עידוד וחיוזוק לעם ישראל - קיבלנו 'פתקא מן שמיא'. מאיפה? מהקדוש אלי כהן. כולם מכירים את הקדוש אלי כהן שמסר את נפשו, את חייו, ואת כל משפחתו בעבור עם ישראל, והוא נתלה לפני עשרות שנים בכיכר העיר בסוריה, משום שהוא ריגל לטובת ישראל. יש על זה ספרים שלמים, בטח קראתם ושמתם איך שהוא עזר ואיך שהוא ריגל ואיך שהוא נהיה שם בפיקוד ואיך שהוא עזר לצבא עם השטחים של הגולן וכל זה. והוא נהרג על קידוש השם. והנה עכשיו כשאנחנו הגענו לסוריה, מדינת ישראל מצאה בתוככי סוריה, מסמכים וכל מיני כתבים של הקדוש אלי כהן. ודברים כאלה לא מתגלים במקרה, לכן אנחנו קוראים לזה 'פתקא מן שמיא'.

אנחנו רוצים לראות היום מה שכתב אלי כהן, המכתב האחרון שלו לפני שהוא נתלה על קידוש השם. למי הוא כתב? כמובן לאשתו ולמשפחה שלו. והגילוי של המכתב הזה הוא פתק מן השמיים שמאיר לנו את הדרך במלחמה שלנו, גם לכולם וגם לפרטים שעוברים כל מיני אירועים קשים.

"לרעייתי נדיה", כך כותב אלי כהן בדקות האחרונות שלו, ותרואו על מה בן אדם חושב. "לרעייתי נדיה ולמשפחתי היקרים, אני כותב לכם את מילותי האחרונות, ומבקש מכם לשמור על קשר תמידי ביניכם". זו הוראה ראשונה: להמשיך להיות מחוברים, לשמור על קשר תמידי ביניכם, כי כיוון שהולך אב המשפחה, הרבה פעמים הכל מתפורר. תמשיכו בקשר, זה הסגולה לניצחון ולהתגברות של החיים. "אני מבקש ממך נדיה" - עכשיו פונה לאשתו - "אני מבקש ממך נדיה שתסלחי לי". תסלחי לי כי אני הפקרתי את כל המשפחה, ואני מסרתי את נפשי, ואתם נשאתם משפחה לבד. תסלחי לי, ושתדאי לעצמך ולילדים, ושתדאי עבורם לחינוך מלא. אל תמנעי מעצמך או מהם דבר". תראו איזה הדרכות מיוחדות וחשובות, כי כשאתה מקבל משבר כזה ועוזב ראש המשפחה, אז אתה אומר: "זהו, די, אנחנו לא יכולים להמשיך". והוא אומר להם, אל תפסידו כלום, "אל תמנעי מעצמך או מהם דבר ושמרי על קשר תמיד עם משפחתי". "את יכולה להינשא לאחר" - תראו איזה הוראות עכשיו, איזה המשכיות - "את יכולה להינשא לאחר כדי שהילדים לא יגדלו בלי אב. יש לך את החירות המלאה לך. ובבקשה" - והנה המושט המרכזי שהוא צריך ללוות אותנו בהמשך ואת כל מי שספג מכה קשה במלחמה הזאת שלנו - "ובבקשה, אל תבזוזי את זמנך בבכי על מה שהיה, אלא חשבי תמיד על העתיד".

אתם שומעים רבותי? זה הכלל: לא לשקוע בבכי, לא להתבכיין, לא לשקוע ולא להסתכל אחורה, להסתכל קדימה. אחרת אנחנו הורסים לעצמנו את החיים. זה מה שאומר לנו, זה הפתק: "אל תבזוזי את זמנך

בבכי על מה שהיה, זה בזבוז, זה בזבוז אנרגיה, זה בזבוז זמן, אלא חשבי תמיד על העתיד. אלו הן הנשיקות האחרונות שאני שולח לך, לסופי, לאיריס, לשאול, לכל בני המשפחה, במיוחד לאמי. ואל תשכחי את כל בני משפחתך היקרים, שלחי להם את ברכת השלום האחרונה שלי וגעגועי. לעילוי נשמת אבי. לכולכם הנשיקות האחרונות והשלום".

זה הכלל רבותי שקיבלנו אות מהשמיים מהקדוש הזה, להמשיך הלאה ולא לשקוע בבכי, לבנות את החיים העתידיים. וככה עם ישראל יוכל לעמוד על הרגליים ולהמשיך את מלחמתו בצדק ובניצחון מלא. שלום שלום, בשורות טובות.

מה זה 'בייבי-בום'?

היום אנחנו נלמד מושג חדש, קוראים לו 'בייבי בום'. אתם יודעים מה זה 'בייבי בום'? ובכן תראו, במדינות אירופה ואמריקה, שמה יש שקט, יש שלווה. אתה גר בשוודיה, אין לך מלחמות, אין לך בעיות, אין לך כוזאת פוליטיקה סוערת של גיוס חרדים, לא גיוס חרדים, ממשלה נופלת, לא ממשלה נופלת. אין לך כאלה בעיות של יוקר המחיה, ופקקים בלי סוף בכבישים, ומתח כזה שפתאום יהיה לך איזה טיל שיבוא לך מתימן. הכל רגוע, הכל שקט, שלו, איזה חיים שלווים שקטים.

פה במדינת ישראל, הקצב של החיים והמרוץ של החיים הוא מהיר, ועוד אתה נמצא בזמן של מלחמה ומילואים בלי סוף וכן הלאה. משום כך היית מצפה שאיפה אנשים ירצו יותר לחיות, איפה אנשים ירצו יותר להוליד ילדים, איפה יותר יאהבו את החיים? באירופה, בשוודיה, בשווייץ, או לצד שני, בהודו, בתאילנד, איזה רוגע, איזה נחת, כל כך נחמד.

והנה תבוא ותראה, כולם יודעים שבאירופה וגם באמריקה, תראו למרבה הפלא, הילודה היא פחות מהתמותה. 'ללודה פחות מתמותה' פירוש, יותר אנשים מתים מאשר נולדים. זאת אומרת, הרי אנשים בסוף מתים, ואם הם מתים, אז מה יהיה עם האנושות? מה יהיה עם ההמשכיות? אז כדי שיהיה המשכיות אתה חייב שלכל זוג יהיו לפחות שני ילדים, אחרת בסוף העולם הולך לטמיון, הולך לירידה, הולך לאבדון. ככה זה, העולם הולך ונגמר, האנשים הולכים ונגמרים, נשארים האבנים, נשארים הדוממים, אבל האנשים נגמרים.

אלא מה עשה ריבוננו של עולם? עשה לבן אדם רצון לחיות, רצון להרבות חיים. הוא אוהב את החיים, הוא רוצה להמשיך את זה, הוא רוצה שיהיה המשכיות, הוא רוצה שיהיה לו ילדים, כי כיף לחיות, תענוג לחיות, הוא אוהב את החיים, אז הוא מביא ילדים ויש המשך. אז לכל משפחה יש ארבע, חמש ילדים, ואז העולם ככה ממשיך, גדל ופורח. והנה למרבה הפלא, באירופה זה לא ככה. האנשים הולכים וגוועים, מה זאת אומרת גוועים? אירופה היא גוססת. מה זאת אומרת גוססת? גוססת זה אומר יש לך יותר אנשים שמתים מאשר אנשים שנולדים. תחשבו את זה, לא נעים להגיד מה יהיה עוד מעט.

אבל במדינת ישראל, שפה היית מצפה שיהיה אותו דבר ועוד יותר גרוע, במדינת ישראל, בארץ ישראל, ויש מחקרים שאומרים עוד יותר בירושלים, יש בייבי בום! מה זה בום? בום באנגלית זה איפה שיש מסחר שקופץ, שאתה לא יכול לעמוד בקצב, איפה שיש תשואה של משהו, שהעסקים בשמיים, אי אפשר לתפוס, זה לא נשלט, אתה לא שולט בזה, זה קוראים לזה בום. מה זה בייבי בום? בייבי בום זה אומר שהמחלקות של הילודה הם בתפוסה של 120%! לא 100%. הילדות במסדרונות כי בתי חולים מפוצצים, ישנם כל יום עשרות לידות במדינת ישראל של אנשים רגילים, פשוטים. ולהיכן הם יולדים אותם? למקום שיש מלחמה. מדוע? איך יכול להיות? זה דבר פלא, באירופה יורד ופה זה עולה.

אתם יודעים למה? שתי סיבות יש בזה. סיבה אחת, עם ישראל עומד בתהליך תחייה של תקומה והתעוררות. אנחנו נולדים, ואירופה היא

בתהליך של גסיסה. ולמה זה הסיבה הזאת? מה הסיבה? כי לאירופה אין מה למכור, אין למה לקום בבוקר, וכשאין למה לקום בבוקר, ואין למה לחיות, ואין טעם לחיים, אז בשביל מה? החיים נהיים אומללים.

בשביל מה להוליד ילדים? בשביל שיראו עוד סרטים, שילכו לעוד מסיבות, שישתו עוד סמים? בשביל מה? אין סיבה. החיים האלה משעממים, הם לא שמחים, בשביל מה? אתה לא אוהב את החיים, אז אין לך למה להוליד. ופה יש למה לחיות, נכון, יש התמודדות, החיים מאתגרים, כן, אבל יש טעם לחיים. משום שלנו יש בשורה לעולם כי לנו יש תורה, כי לנו יש אלוקים חיים. ומשום כך אנחנו קמים ומתעוררים, "המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר" במהרה בימינו, שלום שלום, בשורות טובות.

פרשת בהעלותך

"בהעלותך את הנרות." אנחנו מתחילים את המסע הגדול של עם ישראל, ואיתו את הבעיות.

כמו שהתחלנו ללמוד, הבעיות זה מרכיב מאוד משמעותי ומהותי בחיינו. החיים, והמעברים בעיקר טומנים בחובם בעיות. ככה ריבוננו של עולם עשה את העולם. וכאן בפרשת בהעלותך כשאנחנו מתחילים את המסע של עם ישראל לעבר ארץ ישראל, מסע שמכונה "זיהי בנסוע הארון". אנחנו מתחילים את הנפילות של עם ישראל, וממילא את ההתמודדות הגדולה של משה רבנו עם הנפילות האלו.

הנפילה שאנחנו קוראים עליה היא החטא הראשון של עם ישראל. צריך לדעת שהחטא הראשון הוא תמיד החטא שגורם את הכל, הוא ההתחלה של הכל. כי אין שום סיבה שאדם יחטא, לכן צריך תמיד לחפש מהי סיבת הנפילה? מדוע החטא הראשון קרה? זאת השאלה. לכן החטא הראשון הוא החטא היסודי ועליו נבנים אחר כך שאר החטאים. כי אחרי החטא הראשון האדם כבר לא במדרגה, אז ממילא הוא נופל את הנפילות האחרות שאולי הן יותר גדולות, אבל יש את היסוד הראשון.

היסוד הראשון של החטאים זו הנפילה הראשונה, היא קטנה אבל היא גורמת את הכל אחר כך. מאוד מאוד חשוב ללמוד ולהתחקות אחריה, מהי הנפילה הזאת הראשונה הקטנה שגורמת אחר כך את הכל. ובכן מה שאנחנו קוראים אצלנו בפרשה, בפשט, "זיהי העם כמתאוננים רע באוונ" ד' ". אחר כך יש לנו קברות התאוה, אחר כך יש לנו את מרים ואהרן שמדברים במשה, אחר כך יש לנו מרגלים, אחר כך יש לנו קורח. כל הדברים נבא אחר כך, דבר ראשון צריך להבין, "זיהי העם כמתאוננים". כלומר, מצב נפשי של תלונה, מצב נפשי של תלונה כמתאוננים, זאת אומרת הנושא הוא להתלונן. לפני שיש בעיה. וממילא אחר כך, "זהספסוף אשר בקרבו התאוות תאוה", הם רוצים תאוה, אבל הדבר הראשון שעושה את הבעיות זה התלונות. התלונות זה אומר, לא לראות את טוב ד', לא לראות שד' איתך, לא לראות את כל הצעדים שעושה איתך ריבוננו של עולם. הוא מוביל אותך אל המקום הטוב, הגדול, הבטוח, ארץ זבת חלב ודבש. אתה לא רואה, ואז אתה מתחיל להתלונן, זו כפיות טובה. זה הסתכלות של רע על המציאות, הסתכלות של התלוננות, של קיטור מה שאנחנו קוראים היום 'לקטר'. זו הבעיה היסודית - לא לחוש את מציאות האלוהים איתנו, לא לחוש כמה ד' דואג לנו, לא לחוש כמה ד' אוהב אותנו. כולם יודעים שד' גדול, כולם יודעים שד' יכול הכל, כן, איפה מתחילות הבעיות? אבל אם אני קשור או לא קשור, אני קשור איתו, הוא אוהב אותי, הוא מטפל בי, הוא איתי, הוא פה, הוא לא פה - אלה השאלות, ואלה השאלות של היסוד, שגורם אחר כך לשאר כל הבעיות.

לכן החטא הראשון שמתואר לנו פה זהו החטא של התלונה - אתה לא רואה שהקדוש ברוך הוא נמצא איתך, צעד אחרי צעד, לוקח אותך ומביא אותך לארץ ישראל, "מושכני נרוצה". אתה לא רואה ולכן אתה מתלונן ואתה אומר "היש ד' בקרבנו אם אין". זה מה שאנחנו רואים שכתוב בתורה מפורש: "זיהי העם כמתאוננים", ככה התורה מתחילה.

אבל לפי דברי חז"ל יש חטא קודם. החטא הקודם הוא שרוצים לרוץ לארץ ישראל. נו, מה הבעיה? זה טוב לרוץ לארץ ישראל, בוודאי שזה טוב, זה מצוין, אבל חז"ל מתארים את זה 'כתינוק הבורח מבית הספר'. לפני שהתחלנו לבוא לארץ ישראל היינו למרגלות הר סיני ושם למדנו את כל התורה במשך שנה ויותר, מאז קבלת התורה ובניית המשכן והרבצת התורה של משה רבנו. עכשיו אנחנו צריכים להיכנס לארץ ישראל, מצווה עצומה, אבל לפעמים זה בא עם הפניית הגב. זוהי הבריחה, מה שנקרא בדברי חז"ל, 'כתינוק הבורח מבית הספר'. זאת אומרת, אנחנו רוצים קדימה, להתקדם, ואנחנו שוכחים שכל היסוד שלנו להיותנו לעם, ושכל כניסתנו לארץ ישראל - הכל הוא מה שבאנו מהר סיני. הר סיני הוא יסוד הכל. זה טוב להגיע לארץ ישראל, בוודאי, בשביל זה הכל, אבל לא בהתרחקות מהר סיני, לא בהתנתקות מהמעמד הגדול והנורא והאדיר שהיה איתנו, כי 'תינוק הבורח מבית הספר', זה בעצם שורש החטאים שהוא גורם את ההתלוננות.

שורש החטאים הוא שאנחנו לא מבינים שכדי להיכנס לבנות את עצמנו, לבנות את עם ישראל - אנחנו הולכים עם התורה ולא ח"ו בהפניית גב לתורה ובריחה מהתורה. כשאנחנו מפנים את הגב להר סיני אנחנו מקבלים מסך על העיניים והמסך על העיניים כבר לא רואה איך השם צועד איתנו בצעדים והולך איתנו צעד אחרי צעד. וכשאת זה אנחנו לא רואים, אז מכאן הדרך קלה מאוד להגיע לנפילות הבאות - "האספסוף אשר בקרבו התאוות תאוה". עכשיו הם רוצים תאוה, הם רוצים בשר, ואז משה רבנו מרים ידיים והוא לא יכול לטפל בזה, זה מסובך, ואז יש תשובה של ריבוננו של עולם.

אבל זה קודם כל, אם כן, אלה שתי המדרגות של ההתחלה של הנפילה. אחד גורם את השני - 'כתינוק הבורח מבית הספר', מפנים עורף להר סיני. אחר כך, "כמתאוננים רע באוונ" ד' " - אתה לא מאמין בטוב השם, אתה לא מאמין במה שהקדוש ברוך הוא מוביל אותך כיוון שאתה רוצה לברוח מהר סיני, זהו דבר שנגרם אחד מהשני. כך זה הנפילה לתאוות, הנפילה לבשר, "מי יאכילנו בשר", "תנה לנו בשר", "זכרנו את הדגה אשר אכלנו במצרים". כל הדברים האלה זה השקיעה בחומריות, מאיפה היא באה? מהשכחה של טוב ד'.

לכן הפתרון הוא שהקדוש ברוך הוא יקרא למשה רבנו ויגיד לו: 'תביא 70 איש מזקני ישראל, ולהם תשפיע עוד השפעה של נבואה'. זהו פתרון השורש. כי מאיפה התחיל הכל? הכל התחיל מהפניית הגב להר סיני. ולשם אנחנו צריכים לחזור, תגביר את המושה רבנו עם ה- 70 זקנים, תעצים אותו, ואז תפתור את השורש לכל החומרנות ששולטת בעם, שמתפשטת בכל מקום, ומכלה את כל חלקה טובה. הגברת התורה בישראל זהו הפתרון שאנחנו מתחילים ללמוד פה.

אחר כך יש דברים נוספים, וזה פוגע - כל החומרנות הזאת, היא פוגעת אחר כך גם בגדולי ישראל, "ותדבר מרים ואהרן במשה". זה כבר סוג של חטאים אחרים, של גדולי ישראל. אבל זה מה שאנחנו צריכים לזכור רבותי, הבריחה מהר סיני גורמת את עצימת העיניים לא לראות את טוב השם, לא לראות את זה שהקדוש ברוך הוא נמצא איתנו. ד' אוהב אותנו, מחובר איתנו. ד' מציל אותנו בדרך של תורה מכל הדברים האלה, עם הגברת תורתו של משה רבנו, להיכנס לארץ ישראל בצורה נכונה ואמיתית, שבת שלום ומבורך!

”

הגברת התורה
בעם ישראל זהו
פיתרון השורש
לכל הבעיות